

Інфізівському роду нема переводу

#13-14 от 17.05.2005

Це розповідь про Антона Ткачука, студента з групи І-12а, потомственого інфізівця, який знає про інфіз ще з коліски. Антон народився 6 лютого 1986 року в родині випускників Інженерно-фізичного факультету. Його батьки, Микола та Анна Ткачуки, навчалися на факультеті в одній групі, а у 1983 році вони разом закінчили спеціальність „Динаміка та міцність машин”. Зараз вони є відомими науковцями, працюють в університеті. Анна Володимирівна, кандидат технічних наук, науковий співробітник, а Микола Анатолійович є доктором технічних наук, очолює кафедру в університеті. В родині ще є син Микола, старший брат Антона. Він обдарована людина, студент 5 курсу механіко-математичного факультету ХНУ ім. В.Н. Каразіна.

Антон, після закінчення славнозвісної в місті Харкові 27-ї „фізико-математичної” школи, з першого курсу з превеликим задоволенням та наполегливістю навчається на факультеті за спеціальністю батьків – „Динаміка та міцність”. Він добре продовжує батьківські студентські традиції, виконує наукові дослідження, виступає з доповідями на міжнародних науково-технічних конференціях, неодноразово перемагав на студентських олімпіадах з математики та механіки. На внутрішньовузівських та Всеукраїнських олімпіадах з математики він щорічно, з 2000 по 2004 р. р., був призером, а у 2005 році став абсолютним переможцем Всеукраїнських олімпіад Вищих технічних університетів з опору матеріалів та теоретичної механіки, зараз готується до участі в олімпіаді з математики.

На інфізі, де завжди шанують традиції, високий корпоративний дух, часто жартують: той хто закінчує інфіз, у попередньому житті вже навчався на ньому.... От і добре, не буде переводу інфізівському роду.